

رابطه طول انگشت و خصوصیات جسمی و روانی

پسران دارای انگشت انگشتی درازتر از انگشت اشاره سریع‌تر می‌دوند و البته قضیه به این جا ختم نمی‌شود.

نسبت طول انگشتان دست به هم با مجموعه‌ای از خصوصیات مثبت و منفی از باروری و آسیب‌پذیری نسبت به برخی بیماری‌ها تا نمرات امتحانی و صفات شخصیتی ارتباط داده شده است.

پژوهشگران می‌گویند قرارگیری در معرض تستوسترون در رحم زمینه‌ساز این افزایش سرعت دویدن در پسران و نسبت طول انگشتان دست به هم است. دانشمندان 241 پسر در سنین 10 تا 17 را در یک مسابقه استعدادسنجی در قطر مورد بررسی قرار دادند. بر اساس مقاله‌ای که این پژوهشگران در دیلی تلگراف منتشر کرده‌اند، پسرهایی که انگشت انگشتی درازتری داشتند، در همه مراحل مسابقه 50 متر سرعت امتیازهای بالاتری گرفتند. جان مانیگ، پژوهشگر دانشگاه ساوث‌همپتون که سرپرست این پژوهش بوده است، در مورد نتایج آن گفت: "مزیتی که این پسرها داشتند به سرعت پس از شروع مسابقات دو سرعت خود را نشان داد و در مراحل بعدی مسابقه نیز تداوم یافت." پژوهش‌های قبلی نشان داده‌اند:

اما قضیه به طول انگشت‌ها ختم نمی‌شود.

یک بررسی در سال 2004 که نتایج آن در "جورنال زیست‌شناسی آمریکا" منتشر شد نشان داد که هر چه برخی از بخش‌های جفتی بدن نامتقارن‌تر باشند - مثلاً یک گوش یا یا پنجه پا از دیگری بزرگتر باشد- احتمال بیشتری دارد که آن شخص در هنگام تحریک شدن علائم پرخاشگری را از خود نشان دهد.

زینپ بندرلیوگلو از دانشگاه ایالتی اوهایو در این باره می‌گوید: "عوامل استرس‌زا در حین بارداری - مانند عدم رعایت بهداشت یا سیگار- به عدم تقارن بخش‌های بدن منجر می‌شوند. همین عوامل استرس‌زا بر رشد دستگاه عصبی مرکزی، که تکانه‌های روانی و پرخاشگری را کنترل می‌کند، تاثیر می‌گذارند."

او می‌افزاید: "گرچه عدم تقارن بخش‌های بدن علت پرخاشگری نیست، اما این دو خصوصیت تحت تاثیر عوامل مشابهی در حین بارداری هستند."

خلاصه اینکه برخی از صفات جسمی و روانی شما ممکن است، حتی پیش از آنکه به دنیا آمده باشید، تعیین شده باشد.

یک پژوهش بر روی موش‌ها که در نتایج آن در جورنال PLOS ONE در سپتامبر 2008 منتشر شد، بیانگر آن است که حتی انگیزه برای ورزش ممکن است به استرسی که به جنین در رحم مادر وارد می‌شود - که نسبت طول انگشتان دست پس از تولد می‌تواند شاخص اندازه‌گیری آن باشد- ارتباط داشته باشد.

پیتر هارد، استاد روانشناسی دانشگاه آلبرتا و یکی از پژوهشگران ارشد در این بررسی گفت: "این پژوهش پیوند --یا رابطه‌ای- را میان مغز، رفتار و صفات شخصیتی و شکل دست نشان می‌دهد. این پژوهش موید این نظر است که جنبه‌های شخصیت یک فرد - در مورد این پژوهش میل به فعالیت جسمی - در مراحل ابتدایی حیات تثبیت می‌شوند."

همشهری آنلاین